

Are You a Forward Thinking Jew?

Yisro / Mishpatim 5779

1) חיי מוהר"ן – אות רד

ליל שבת פרשת חקת ובלק י"ב תמוז תק"ע ספר על השלחן מענייני ותמה על עצמו על שעושה תמיד דברים משנים ונפלאים מדעת בני אדם על אשר הוא תמיד נע ונד ממקום למקום ומה היה חסר לו במעדוועדיווקע היה ראוי לו לישב שם תמיד כי שם היה יושב בשלונה והשקט. והוא לא רצה לישב בשלונה, ונסע משם וקבע דירתו בזלאטיפאליע והיה לו שם מחלקת גדול ויסורים גדולים מאד ונסע משם וקבע דירתו בברסלב. אחר כך בזה הקיץ נסע מברסלב וקבע דירתו באומין. ועל כל פנים מאחר שבא לאומין היה ראוי לו לבחר דירתו אצל איש הגון, והוא בחר לו אכסניא שם וכו'. והיה קורא תמה על עצמו על שעושה דברים משנים ונפלאים כאלה וכו'. עניתי ואמרתי לו הלא מפני מה נשא משה אשה מבנות יתרו דיקא. [וכונתי היה פשוט כי כך הוא מנהגי השם בתברך לחבר שני הפכים כמו משה רבנו עליו השלום הצרף להתחבר ולהתחתן עם יתרו דיקא שהיה וכו' כמו כן הוא מכרח להתחבר עם אנשים כאלה וכו' והבן]. אחר כך ענה ואמר להעולם שישובו על השלחן השמעתיים מה שהקשה? הלא הקשה קשיא גדולה...

...וכיוצא בדברים אלו דבר עוד מזה הרבה על השלחן בליל שבת וביום שבת והפליג מאד בענין הקשיא הנ"ל והדברים סתומים וחתומים.

2) מסכת סוטה דף יא.

א"ר חייא בר אבא א"ר סימאי, שלשה היו באותה עצה: בלעם, ואיוב, ויתרו, בלעם שיעץ - נהרג, איוב ששתק - נידון ביסורין, יתרו שברח - זכו מבני בניו שישבו בלשכת הגזית.

3) טעם ודעת – פרשת יתרו, עמ' קכ (ר' משה שטרנבוך שליט"א)

לא טוב הדבר אשר אתה עושה (י"ח, י"ז)

והנה זהו התחלת דבורו של יתרו, ובתחלת הסדרה פירש רש"י שיתר פרשה אחת בתורה "ואתה תחזה", ולכאורה היה ראוי לומר שיתר פרשה הקרויה "לא טוב הדבר", ומבואר שאין שבחו של אדם בחכמתו לשלול את הקיים, כי אם בזאת יתהלל המתהלל, בעצתו לתקן הדבר. ושמעתי שכן פירש האדמו"ר מגור הגה"ק רא"מ זצוק"ל באסיפת רבנים שהיתה בוורשא, והיו שם שדברו נגד ה"אגודה", שאינם עושים מאומה עבור ארץ ישראל, והשיב האדמו"ר זצ"ל שלא שבחו חז"ל את יתרו אלא על עצתו "ואתה תחזה", ולא על תוכחתו, וכן איננו רוצים לשמע דברי בקרת רק אם יש עצות לתקן הדבר.

4) מועדי הראי"ה – פורים, עמ' רמא-רמב (מתורתן של הרב קוק זי"ע¹)

באחת משיחות הקודש הסביר הרב את תכנה של מצוות מחיית עמלק: כך שנינו בהלכות שבת: סתם מחיקה - קילקול הוא, ואין מחיקה נחשבת למלאכה אלא כשהוא מוחק על מנת לכתוב, כי רק אז זו פעולה שמגמתה תיקון. ומכאן יש ללמוד לגבי מצות מחיקת עמלק. אל יחשוב החושב כי לפנינו מצות מחיה גרידא, מצות מחיקה ותו לא, שהרי כאמור זו רק מקלקלת. אלא הואיל ומגמת עמלק היתה, לפגוע בעם הנושא את שם ד' בעולם, בעם שעמו כרת הקב"ה ברית, ושהוא כסא ד' בעולם. לכן מצות מחית עמלק היא מחיקה על מנת לכתוב, על מנת לתקן עולם במלכות ד', מחיקה שבמקומה תבואנה אותיות קודש של שם מלא וכסא מלא - קדושתן של ישראל. ורק כשהמוחים-המוחקים מגיעים לגמר המלאכה של הכתיבה-התיקון, אז מתקיימת המצוה בשלמותה - השם שלם והכסא שלם ומלכותו בכל משלה...

5) שמות (משפטים) – פרק כא, פסוק א

וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לְפָנֶיךָם.

6) צו וזרוז – אות ב (הרבי מפיאסעצנא זי"ע הי"ד)

אם רצונך לעבד את ד' ולהעלות את עצמך מעלה, ולא תעמך בשנת השבעים לחיך כביום הבר-מצוה שלך, עשה זאת איפוא, בכל שנה עשה לך מטרה, צייר בעצמך, אם שמך ראובן למשל, איזה ראובן תהיה בשנה הבאה, מה יהיו השגותיו, עבודתו מדותיו וכל תכנו. והראובן הדמיוני יהיה לך למדה למדוד את עצמך בו, כמה חסר לך עוד להראובן הדמיוני, האם עבודתך ותקון מעשיך של יום יום, יספיקו להשלים את הראובן של השנה הבאה. ואם הגיעה שנה הבאה ומדדת את עצמך ולא הגעת אפלו לקרסולי הראובן של שנה החדשה, יהיה בעיניך שחס ושלוש חלילה וחס לא הארכת ימים. כי רק הראובן אשר לפני שנה או אשר לפני עשר שנים חי, ולא הראובן של שנה זו, "ואברהם זקן בא בימים", אברהם של היום, היה של היום, ולא האברהם של אתמול.

¹ נערך ע"י ר' משה צבי נרי'